

TĖVO DIENOS OKTAVA

Birželio 9 d., sekmadienį, Tėvo dienos oktavos šv. Mišių liturgija vyks 17 val. Savo gyvų ir mirusių tėvelių bei senelių vardus galima užrašyti zakristijoje į specialią knygą. Oktavos metu surinktos aukos bus skirtos Bernardinų bažnyčios religinio paveldo restauravimui.

VIENA KRISTUJE. ŠLOVINIMO SUSITIKIMAI SU YWAM

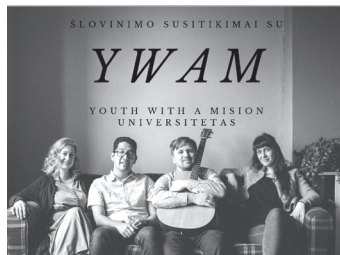
Viena Kristuje šlovinimo susitikimai su Youth With a Mission universitetu (YWAM) Bernardinų bažnyčioje: **Birželio 19 d.**

16 val. Susitikimas šlovintojams apie šlovinimo vedimą, bendruomenės įtraukimą,

18 val. Šv. Mišios

19 val. Br. Evaldas apie šlovinimą, svečių liudijimai

Birželio 20 d. 19 val. po 18 val. Šv. Mišių Šlovinimo vakaras su svečiais: Karolina Kieraitė (LT), Kaspars Ezeriņš (LV), Iveta Jansone (LV), Tim Song (JAV) – liudijimai, šlovinimas, užtarimo malda.

BIRŽELINĖS PAMALDOS

Kartu melstis *Švč. Jėzaus Širdies litaniją* parapijiečius kviečiame birželio mėnesio trečiadieniais po vakarinių šv. Mišių Trijų Karalių koplyčioje ir sekmadieniais 16.40 val., prieš vakarines Sv. Mišias.

EDŽIO JURČIO FOTOGRAFIJŲ PARODA

Bernardnų bendruomenės centre atidaryta šiuo metu JAV gyvenančio ir dirbančio fotomenininko Edžio Jurčio fotografijų paroda. Savo fotografijoje E. Jurčys didžiausią dėmesį skiria kultūrinėms, religinėms, socialinėms ir pilietinėms temoms. Parodoje eksponuojami darbai iš įvairių fotomenininko ciklų. Paroda veiks iki birželio 30 d.

KVIEČIAME REGISTRUOTIS
Į PARAPIJOS VASAROS STOVYKLĄ

2019 metų parapijos vasaros stovykla vyks birželio 23 d. – birželio 30 d. poilsio namuose „Tolieja“, Molėtų rajone. Stovyklos tema – „Lobis moliniuose induose“ (2 Kor 4,7). Krikščioniškas liudijimas šių dienų pasaulyje: tarp grožio ir trapumo. Stovyklos metu, vedami br. Federico Russo OFM (Italija), aptarsime krikščionio vietą šiuolaikiniame pasaulyje. Džiaukimės, galėdami praleisti vasaros laiką drauge ir iki pasimatymo stovykloje!

Registracija į stovyklą bei paaugliams skirtą pastovyklę internetu parapijos svetainėje www.bernardinuparapija.lt: <http://bit.ly/stovykla2019> arba <http://bit.ly/pastovykle2019>

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 9.00–11.00, 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

BERNARDINAI

Nr. 752

ŠVENTOSIOS DVASIOS ATSIUNTIMAS (SEKMINĖS)

2019 birželio 9 d.

*Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis
ir įžiebik jose savo meilės ugnį.*

EVANGELIJA (Jn 20, 19–23)

Pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“

Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį.

O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“.

SEKMINIŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 2, 1–11: *Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti*

Ps 103. P.: *Viešpatie, atsiųsk savo Dvasią ir atnaujink žemės veidą. / Aleliuja.*

Rom 8, 8–17: *Visi, kurie vadovaujasi Dievo Dvasia, yra Dievo vaikai*

Sekvencija: *Dvasia, Viešpatie, ateik...*

Jn 14, 15–16. 23b–26: † *Šventoji Dvasia išmokys jus visko*

apvainikavimu – Jų prisikėlimu iš numirusių?

Ir štai nuostabioji atomazga: Jėzus, pasirodymas apaštalams ir su jais bendraudamas (ypač neužmirštas Atpirkėjo kreipimasis į apaštalą Tomą, kad jis įleistų pirštus į Jų buvusias rankų žaizdas), ne tik dar kartą patvirtino, kad Jis nėra kažkoks fantomas, bet tikrai – Visagalis Dievas Sūnus, kuris (neprilygstamu savo Prisikėlimu) sutraukė visas mirties, nuodėmės ir šėtono grandines, ir dabar nušėiuvusiems savo mokiniams teikia Dievo Dvasią tardamas: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite – sulaikytos“.

„O Viešpatie Jėzau, kaip svarbu ir mums, šios vartotojiškos visuomenės tikintiesiems, atsiveriančia širdimi priimti Šventąją Dvasią. Kai Ji ant mūsų vėl nužengia, tuomet tegul ne vien mumyse esančios dieviškos malonės – tikėjimo, vilties ir meilės dorybės – naujai suspinduliuoja ir mums patiems teikia tikrumą, jog esame ir veikiamo išvien su Tavimi. Mes trokštame dar daugiau: kad per mus ir kiti žmonės tų dieviškų spindulių „paragautų“, tai yra prie Tavęs patraukti būtų, Šventąją Dvasią į savo širdį atvirai priimti, savo dvasia atgimtų ir Dievo bei Bažnyčios žodžiui pirmenybę visada teiktų“.

kun. Vytenis Vaškėlis

Per Sekmines Dievas Šventoji Dvasia suteikė apaštalams tokį galingą patepimą – drąsiai ir su nepalaužiamu tikėjimu skelbti Gerąją Naujieną aplinkiniams ir pagonių kraštams, jog jie (dėl meilės savo Mokytojui bei Evangelijai) net su džiaugsmu širdyje, ilgdami išvysti meilės saule spinduliuojanti Trejybės veidą danguje, vėliau guldė galvas. Akivaizdu, kad jų pralietas kraujas tapo naujų krikščionių sėkla.

Sekminių įvykis Jono Evangelijoje yra siejamas su nelauktu Jėzaus pasirodymu.

Prisikėlęs iš numirusių Jų Dievo Sūnus įveikia visas apaštalų pastatytas užtvanas, tai yra stebuklingai įeina pro duris, kurios dėl žydų baimės buvo užrakintos. Tada Viešpats, atsistojęs patalpos viduryje bei parodydamas randuotas rankas ir šoną, bylojančius apie dar neseniai buvusią Golgotoje dramą, džiugiai sveikina savo mokinius: „Ramybė jums!“

Jėzus šiuos žodžius pakartoja du kartus, nes jie labai reikšmingi. Ko, jei ne ramybės labiausiai reikėjo apaštalams, kurie, stokodami tikėjimo ir savyje susigūžę, abejojo Kristaus misijos žemėje

MEDŽIUGORJĖ. KELIONĖ Į SAVE.

Gegužės mėnesį parapijiečių grupė, tarp jų neįgalieji, savanoriai ir visi, kas su džiaugsmu prisijungė, išvyko į piligriminę kelionę, kurią inicijavo ir kartu su piligrimais keliavo parapijos klebonas br. Evaldas Darulis.

Savo liudijimais dalinasi keliautojai.

O kelionė buvo kažkokia kitokia... gerumu stulbino. Nuo pirmų gido žodžių (Raimondas vardu, taip normalūs gidai nekalba...viskas per Dievo prizmę). O ir darbai nuo žodžių nesiskyrė, kaip ir br. Evaldo, Birutės. Jau matai – už parankės į kalną veda, kam sunku, užkelia, nukelia, paremia. Pamatėm ir vietoves kitaip, ir išgirdom kitaip, aplankėm vietas, į kurias šiaip turistų neveža, neveda. O ir kelias nedulkėjo mūsų vairuotojų virtuozų dėka: saugiai ir sklandžiai visur (ir kalnais) pravažiavom. O ir autobuse susirinko (ar Dievulis ilgai rinko) kažkokie keisti žmonės, vieni kitais rūpinasi, šypsosi, dalijasi, dovaneles ant sėdynių sėja. Keisti. Pametei rūbą, tuoj būsi aprengtas, praradai pinigus, tuoj būsi pamaitintas, aprūpintas. Mums nematant pasisėjo širdyse mergelės Marijos Medziugorjės kalne vaikams ištarti žodžiai: taika taika taika...mintyse,

širdyje, šeimoje. Dėkui.

P.S. Augustave vienoj upės pusėj gyveno lietuviai, kitoj lenkai, o kapinės tik lietuvių pusėj. Tai kai lenkas iškeliavdavo pas Viešpatį, sakydavo: į Lietuvą iškeliavo. Ir dabar tebesako. *Jolita*

Tai buvo pirma kelionė, į kurią važiauvau viena ir artimai nepažinodama nė vieno autobuso keleivio. Buvo baisoka, nes savarankiškai tokiam ilgam laikui dar nesu palikusi namų. Parsivežiau daug išpūdžių, tačiau vienas dalykas palietė ypatingai. Kryžiaus kalnas. Abejojau, ar sugebėsiu užkopti, ar užteks jėgų grįžti, ypač prisimenant Rožinio kalną, kurį savarankiškai įveikti būtų užtrukę daug laiko ir pastangų (esu be galo dėkinga visiems kelionės draugams, kurie vedė ir laikė už parankių). Apispręsti "už" užteko vienintelio įkvėpusio padrašinimo. Kryžiaus kalnas pareikalavo daug išvermės ir begalinio pasitikėjimo kitais. Netoli viršūnės buvau taip pavargusi, kad mane net panešė. Vėliau vėl ėjau. Maldos tapo giesmėmis ir kalbomis, kurios pripildė mane ypatingo vidinio džiaugsmo. Kaip paaiškino Gintarija, gavau Šventosios Dvasios dovaną. Tai buvo nepaprastas dalykas, kurį vainikavo šventos Mišios pievoje. *Lina*

Kelionė į Medziugorję man tapo kelione į save. Tai nebuvo "wow, jau nušvitau". Tai buvo tiesiog stipraus suvokimo atėjimas – ką dar galiu kasdieniuose darbuose padaryti kitaip, geriau, ir kas man atneša ramybę. Tai ypač svarbu šiuolaikiniame greitai besikeičiančiame pasaulyje, kuriame brukama laikinumo ir greito vartojimo kultūra.

Mūsų grupėje buvo apstu tylaus tarnavimo vienas kitam pavyzdžių. Mes visi tapome dar truputį geresniais, atidesniais, nuoširdesniais *Jurgita*